

[Undervisningsministeren]

havns kommune. De to andre hospitaler har siden 1. januar 1981 i styrelsmæssig henseende været integreret med rigshospitalet, jfr. bemærkningerne til forslag til lov om rigshospitalets styrelse. Derimod blev spørgsmålet om en samlet løsning af de fysiske rammer for hospitalerne henvist til nærmere undersøgelse for at nedbringe udgifterne til ombygning og nybyggeri. Disse undersøgelser førte til generalplanredegørelsen fra rigshospitalets bestyrelse i 1982. Denne redegørelses bygningsmæssige forslag er vi netop nu i gang med at revurdere i undervisningsministeriet for at nedbringe udgifterne yderligere. Jeg regner med at kunne orientere folketinget nærmere herom til efteråret.

Som et led i indplaceringen af det statslige sygehusvæsen blev det tillige besluttet, at der skulle indføres en betalingsordning for benyttelsen af rigshospitalet, og at rigshospitalet skulle være lokalt hospital for en region på 80.000 indbyggere i København. For at sikre, at rigshospitalet kunne fungere som en effektiv del af det samlede hospitalsvæsen, blev endvidere såvel planlæggende myndigheder som brugere af hospitalet, herunder sygehuskommunerne i hovedstadsområdet, repræsenteret i den nyoprettede bestyrelse for hospitalet.

Det indgik også i overvejelserne i slutningen af 1970'erne, at det statslige engagement i kysthospitalet på Refsnæs skulle ophøre.

Som det fremgår af ovenstående, er de mange ændringer inden for det statslige hospitalsvæsen resultatet af den rationaliseringsproces, der blev igangsat i slutningen af 1970'erne, og som endnu ikke er afsluttet. Det har således vist sig at være muligt at gennemføre ganske omfattende tilpasninger i sygehusvæsenet i statslig regie. Da folketinget endvidere ved vedtagelsen af lov om rigshospitalets styrelse i 1980 bekræftede, at hospitalet fortsat skal være en statsinstitution, finder jeg, at tiden ikke er inde til at overveje at afhænde rigshospitalet til kommunal drift. Det igangsatte rationaliseringsarbejde må afsluttes, og der må indhøstes erfaringer med hospitalets drift under de nye fysiske rammer og den nye styrelsesform, før vi kan få et rimeligt grundlag for på ny at diskutere rigshospitalets indplacering i sygehusvæsenet.

Spm. nr. S 1194

Til *indenrigsministeren* (17/5 83) af:

Tove Niemann (FP):

»Påtænker ministeren at indføre en patientafgift ved konsultationer hos de alment praktiserende læger og speciallæger?«

Begrundelse

Regeringen bekendtgjorde ved sin tiltræden, at den ville indføre besparelser i den offentlige administration. Som led heri har regeringen bl. a. meddelt at den vil nedsætte bloktilskuddene til amter og kommuner. Samtidig har regeringen ladet forstå, at indlæggelse på de offentlige sygehuse stadig skal være gratis for patienterne.

Der er nu fremkommet meddelelse om, at regeringen overvejer at indføre en patientafgift ved konsultation hos både de alment praktiserende læger og speciallægerne, evt. kun hos speciallægerne.

En sådan afgift til få den helt barokke virkning, at det vil blive langt billigere for patienterne at blive indlagt og behandlet på hospital end at søge de praktiserende læger.

Et enkelt eksempel: prisen for indlæggelse på et sygehus er i dag ofte omkring 3.000 kr. pr. dag. En mavesårsbehandling ved indlæggelse på hospital i fire uger koster altså det offentlige omkring 80.000 kr., medens tabletbehandling i hjemmet i 4 uger koster 500 kr. Hvis regeringens udtalelser om privatisering skal give sig sådanne udslag, vil mange nok undre sig.

Besvarelse (24/5 83):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

I begrundelsen for spørgsmålet er der henvist til, at regeringen ved sin tiltræden bekendtgjorde, at den ville gennemføre besparelser i den offentlige administration.

Det er ganske rigtigt. Statens underskud måtte nedbringes, og det skulle ikke ske ved forøgelse af skattetrykket, men ved offentlige besparelser gennem effektivisering, omlægning, regelsanering m.v.

Regeringen tilkendegav samtidig, at en del af besparelserne nødvendigvis måtte opnås ved en sænkning af det offentliges serviceniveau og forøget brugerbetaling inden for forskellige områder.

Et led i regeringens genopretningspolitik er således overvejelser af gratisprincippet.